

508.

PRZEPISY

o organizacji powiatowych komend Policji, wydane przez Ministra Spraw Wewnętrznych na podstawie art. 5 i 8 ustawy z dnia 24 lipca 1919 roku o Policji Państwowej.

1. Na czele policji w powiecie stoi powiatowy komendant policji, podległy bezpośrednio okręgowemu komendantowi.

2. Do zadań powiatowych komendantów należy sprawowanie czynności policji w myśl art. 2 ustawy o policji, nadzór nad wykonaniem czynności służbowych podwładnych im funkcjonariuszów policji, oraz załatwianie spraw z zakresu organizacji, administracji, zaopatrzenia, uzupełnienia i wyszkolenia funkcjonariuszów policji.

3. Policja w miastach, stanowiących samodzielną jednostkę administracyjną, jest wyłączona z pod kompetencji powiatowych komendantów i organizowana jest na prawach komend powiatowych i okręgowych.

Dzielnice w dużych miastach stanowią komisariaty, zorganizowane na prawach komisariatów w powiatach.

4. Siedziby powiatowych komendantów znajdują się w miejscach siedzib starostów.

5. Powiatowym komendantom bezpośrednio podporządkowany jest urząd pod nazwą „Powiatowa Komenda Policji Państwowej“.

6. Policja w powiatach i miastach, stanowiących samodzielną jednostkę administracyjną, w zakresie służby bezpieczeństwa i administracji państwowej, podlega właściwej władzy administracyjnej (w powiatach—starostom, w miastach—komisarzom Rządu). W sprawach organizacji, administracji, zaopatrzenia, uzupełnień i wyszkolenia policji podlega władzy okręgowych komend policji. W czynnościach dochodzeń przestępstw jest w bezpośredniej zależności od urzędów wymiaru sprawiedliwości.

7. W skład powiatowych komend wchodzi: powiatowy komendant, jego zastępca, komisarze i zastępcy komisarzy policji, biura z odpowiednim personelem oraz stałe posterunki policji.

8. Powiatowy komendant policji jest zwierzchnikiem wszystkich funkcjonariuszów policji w powiecie.

9. Zastępca powiatowego komendanta spełnia obowiązki poruczone przez powiatowego komendanta, ma prawo wglądu we wszystkie sprawy oraz ma najbliższy i bezpośredni nadzór nad sprawami wyszkolenia, czynnościami służbowymi policji śledczej oraz służbą zewnętrzną policji.

10. W razie nieobecności powiatowego komendanta, zastępca komendanta załatwia wszelkie sprawy, wstrzymując się jednak od decyzji w sprawach, jakie będą zastrzeżone przez powiatowego komendanta do jego decyzji.

11. Komisarze policji są kierownikami urzędu policyjnego w większych miastach, dzielnicach większych miast oraz na stacjach kolejowych i w portach. Urzędy te otrzymują nazwę „Komisariat Policji Państwowej“.

12. Zastępcy komisarzy policji spełniają obowiązki poruczone im przez komisarzy, mają prawo wglądu we wszystkie sprawy oraz w razie nieobecności komisarza policji załatwiają wszelkie sprawy, wstrzymując się jednak od decyzji w sprawach, jakie będą zastrzeżone przez komisarzy do ich decyzji.

13. Komisarze policji na stacjach kolei państwowych i w portach w sprawach administracji, zaopatrzenia, uzupełnień i wyszkolenia, jak rów-

nież w zakresie nadzoru nad czynnościami wykonawczymi w stosunku do władz Ministerstwa Kolei Państwowych i władz państwowych, regulujących ruch na drogach wodnych, podlegają bezpośrednio władzy okręgowych komendantów policji.

14. Komendy powiatowe i komisariaty policji posiadają biura wraz z odpowiednim personelem, które załatwiają sprawy w zakresie czynności policji.

15. Posterunki stałe policji znajdują się w gminach, mniejszych miastach oraz większych skupieniach ludności.

16. Stałe posterunki w gminach znajdują się w miejscu siedzib urzędów gminnych.

17. Posterunki stałe policji na stacjach kolei państwowych oraz w przystaniach na drogach wodnych w sprawach administracji, zaopatrzenia, uzupełnień i wyszkolenia, jak również w zakresie nadzoru nad czynnościami wykonawczymi w stosunku do władz Ministerstwa Kolei Państwowych i władz państwowych, regulujących ruch na drogach wodnych, podlegają władzy odnośnych komisariatów policji na kolejach lub drogach wodnych.

Warszawa, d. 4 grudnia 1919 r.

Minister Spraw Wewnętrznych:

S. Wojciechowski

509.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w przedmiocie przedłużenia terminu obowiązkowej dostawy monet złotych i srebrnych oraz złota i srebra w stanie nieprzerobionym, na zasadzie ustawy z dnia 7-go listopada 1919 r. (Dziennik Ustaw № 84 poz. 463).

Na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 7-go listopada 1919 r. o przymusowym wykupie monet złotych i srebrnych oraz złota i srebra w stanie nieprzerobionym (Dziennik Ustaw № 84 poz. 463), przedłuża się wyznaczony rozporządzeniem z dnia 12-go listopada 1919 r. (Dziennik Ustaw № 87 poz. 476) termin obowiązkowej dostawy złota i srebra, podlegających przymusowemu wykupowi, do dnia 31-go grudnia 1919 roku.

Warszawa, dnia 11-go grudnia 1919 roku.

Minister Skarbu:

Biliński